

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 11 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg efter ønske fra Torben Hansen (S).

Spørgsmål 11

Danmark har helt unikke lokalitetsspecifikke data fra ålegræssets udbredelse omkring århundredeskiftet. Hvad er begrundelsen for i Milestone 6-rapport til interkalibreringsgruppen for Østersøen i juni 2006, at fastlægge reference-dybderne ("naturtilstanden") for ålegræs som 90 pct. af de historiske dybdegrænser i typeområder, når ekspertisen (Krause-Jensen, 2005) konkluderer: "Brugen af typeområder kan dog være problematisk, og det kan anbefales, at benytte lokalitetsspecifikke oplysninger om referenceniveauet i den udstrækning, sådanne er til rådighed."

Svar

Vandrammedirektivets interkalibrering tager udgangspunkt i en sammenligning af vandområder, der kan anses for at være af samme type, defineret ud fra fysiske og kemiske parametre som dybde, saltholdighed, vindeksponering mv. Selv om områderne af samme type har mange lighedspunkter vil der inden for hvert af områderne og områderne imellem findes en naturlig variation.

De historiske dybdegrænser for ålegræs er observeret fra en båd på konkrete lokaliteter, og på baggrund af samtlige observationer i det historiske materiale indenfor et farvandsområde er ålegræssets dybdegrænse opgjort som helhed for farvandsområdet. Eksempelvis skriver Ostenfeld (1908) om 'farvandsområdet 'Kattegat (Ålborg nord)': '... at 6 favne kurven (dvs. 11 meter) aldrig nås eller overskrides af voksende ålegræs' og han opgør da dybdegrænsen for Kattegat til 11 meter.

Ostenfelds opgørelser, som i hans historiske materiale er kaldt de almindelige resultater for ålegræssets dybeste forekomst i de forskellige af vore farvande, er benyttet i interkalibreringen. De samlede opgørelser for et farvandsområde som helhed kan dog i visse tilfælde dække over, at dybdegrænsen i andre dele af farvandsområdet var mindre. For at tage højde for denne variation, og for at dække hele intervallet af dybdegrænser indenfor et farvandsområde, er det valgt at benytte 90 % af den største historiske dybdegrænse inden for farvandsområdet, som udtryk for den laveste værdi for referencetilstanden for det pågældende område. Værdien repræsenterer på den måde samtidig grænsen mellem høj og god tilstand.

Når fastsættelsen af miljømål skal ske for de konkrete vandområder inden for samme type kan der tages hensyn til forskelle i de naturgivne forhold.

Jævnfør i øvrigt mit svar på spørgsmål nr. 12